

[Jørgen Jensen]

kortene på bordet, for nu skal tillidsmændene vide, hvad der reelt sker, forholder os årsagen til, at ministeren ikke vil give de oplysninger, som skal gives?

Kurt Hansen (VS):

Nu havde jeg selvfølgelig forudset, at vi kom i den situation, at arbejdsministeren ville sige: jeg kender intet til, at der ligger et næsten færdigbearbejdet udkast til 6. ændring af 1967-direktivet, så derfor kan jeg ikke forholde mig til de spørgsmål, der bliver rejst. Det havde jeg forventet, og derfor har jeg naturligvis garderet mig. For få dage siden tog jeg sagen op i arbejdsmarkedsudvalget og bad arbejdsmarkedsudvalgets formand om at gå til ministeren og undersøge, om det var muligt, at vi kunne få dette udkast til 6. ændring af 1967-direktivet. Det har formanden gjort, og arbejdsministeren har, efter hvad jeg har forstået på formanden, i en aldeles uformel samtale – hvad man ellers ikke refererer til heroppe, men jeg håber, jeg kan citere det korrekt og loyalt – sagt, at han ikke kunne skaffe udkastet. Jeg mener ikke, jeg har citeret formanden for arbejdsmarkedsudvalget forkert eller illoyalt på nogen måde.

Arbejdsministeren har altså ikke gjort sig nogen som helst form for ulejlighed med at skaffe disse ting frem, for selvfølgelig kan en minister få dette udkast til ændring, der ligger, når man inden for hans ressortområde er ved at gennemføre en så vigtig lovgivning som den, vi diskuterer her. Men arbejdsministeren har givetvis ikke gjort sig gnist af anstrengelse for det.

Og så undrer arbejdsministeren sig over, at SF og VS er gået ind i at prøve på at fjerne substitutionsprincippet og sætte noget bedre i stedet for. Det er vi, fordi vi er meget bange for, hvad dette substitutionsprincip kan bruges til. Det var noget, vi fik bekræftet under førstebehandlingen, og det fremgår også af en stribe af de besvarelser, vi har fået. Substitutionsprincippet må ikke virke konkurrenceforvridende. Det vil sige, at det ikke må koste virksomhederne penge. Det er det helt gennemgående tema, når vi har diskuteret dette princip.

Det vil sige, at det i altovervejende grad er indholdsløst og uden reel betydning. Vi har ikke ønsket at give arbejdsgiverne et lovmæssigt håndslag på, at de kan bruge de stoffer

og materialer, som der er en alvorlig begrundet mistanke om er sundhedsskadelige eller helbredsnedbrydende, hvis de ikke kan erstattes af et andet stof, som ikke på nogen som helst måde vil belaste virksomhedens økonomi. Det er det, der er tilfældet med dette substitutionsprincip, det har vi fået en række besvarelser om i arbejdsmarkedsudvalget.

Så mente arbejdsministeren, at jeg her på det sidste var blevet aldeles interesseret i det internationale samarbejde. Jeg er i hvert fald blevet aldeles interesseret i, hvordan EF-bureaukratiet tiltager sig mere og mere magt, det skal jeg da ikke lægge skjul på. Og jeg vil da gerne, i særdeleshed i en situation som denne kort før EF-valget, det indrømmer jeg gerne, være med til at afdække så mange af de vederstyggeligheder, som vi kan forvente os igennem EF-samarbejdet. Det lægger vi ikke skjul på.

Der er flere vederstyggeligheder i dette forslag, men én vederstyggelighed er, at man kan forvente et aldeles barberet program for undersøgelser af langtidsvirkninger af kemiske stoffer, fordi man simpelt hen ikke kan få Vesttyskland med, og fordi man satser på at få et fælles EF-program for disse undersøgelser. Det er det aldeles relevant at trække frem i en sådan forbindelse, uanset om der er kort tid til EF-valget eller ej.

Arbejdsministeren (Auken):

Til hr. Jørgen Jensen to svar, det ene vedrørende spørgsmålet om mærkning og skiltning. Jeg mener, at der er hjemmel i det forslag, regeringen har fremsat, til at sikre alle relevante oplysninger på stoffer og materialer. Der er altså den tilstrækkelige hjemmel til at fastsætte disse regler, og derfor kan jeg også på dette punkt bekræfte fru Inge Fischer Møllers opfattelse.

Med hensyn til forhåndsgodkendelse skal jeg da ærligt sige til hr. Jørgen Jensen, hvad forklaringen er på, at vi ikke straks skrider til en forhåndsgodkendelse af de 30.000, 35.000, 40.000, 45.000, hvad ved jeg, stoffer, der findes på nuværende tidspunkt. Hr. Jørgen Jensen mener, at forklaringen er regeringssamarbejdet med venstre. Jeg tillader mig at fortælle hr. Jørgen Jensen sandheden: det er de praktiske muligheder for på meget kort tid at ansætte de tusinder af kemikere